

12. 3. 2007

ID: 46757

Materiální vykonatelnost titulu

Oprávněný splní povinnost připojit stejnopis rozhodnutí vydaného v blokovém řízení tím, že předloží tu část bloku na pokutu na místě nezaplacenou, která obsahuje povinným podepsané prohlášení, že byl poučen o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty, a doloží typ užitého pokutového bloku.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 20 Cdo 1410/2006, ze dne 30.1.2007, rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 20 Cdo 912/2005, ze dne 7.2.2006 a rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 2136/2003, ze dne 29.4.2004)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněného statutárního města K., zastoupeného advokátkou, proti povinnému P. H., pro 600,- Kč, vedené u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 8 Nc 5499/2005, o dovolání oprávněného proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 13. 1. 2006, č.j. 23 Co 1/2006-28, tak, že usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 13. 1. 2006, č.j. 23 Co 1/2006-28, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Shora uvedeným rozhodnutím krajský soud změnil usnesení ze dne 27. 9. 2005, č.j. 8 Nc 5499/2005-6 (jímž okresní soud nařídil podle bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 12. 9. 2003, série AB/2001, č.j. B 0054155, exekuci a jejím provedením pověřil JUDr. J. S., soudní exekutorku), tak, že návrh oprávněného na nařízení exekuce zamítl. Odvolací soud dospěl k závěru, že předložený exekuční titul nelze považovat za formálně a materiálně (správně jen materiálně) vykonatelný, neboť nespĺňuje náležitosti uvedené v ustanovení § 85 odst. 3 zákona č. [200/1990](#) Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon č. [200/1990](#) Sb.“), a to proto, že neobsahuje poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty.

V dovolání - jehož přípustnost dovozuje z ustanovení § 237 odst. 1 písm. a) a § 238a odst. 1 písm. c) zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „o.s.ř.“) - namítá oprávněný nesprávné právní posouzení věci (§ 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř.), jež spatřuje v právním závěru odvolacího soudu o materiální nevykonatelnosti exekučního titulu. Dovolatel má zato, že předložením řádně vyplněného originálu části „A“ pokutového bloku včetně vlastnoručního podpisu povinného, jímž stvrdil jeho převzetí, „bezezbytku“ splnil požadavky kladené na návrh na nařízení exekuce, zejména doložení vykonatelného rozhodnutí. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Dovolání (přípustné podle § 238a odst. 1 písm. c/, odst. 2 o.s.ř. ve spojení s § 237 odst. 1 písm. a/ o.s.ř. a § 130 zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti /exekuční řád/ a o změně dalších zákonů ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon č. [120/2001](#) Sb.“) je důvodné.

Předmětem dovolacího přezkumu je právní názor odvolacího soudu o nedostatku materiální vykonatelnosti podkladového rozhodnutí, odůvodněný závěrem, že blok na pokutu na místě nezaplacenou neobsahuje náležitosti předepsané ustanovením § 85 odst. 3 zákona č. [200/1990](#) Sb.

Právní posouzení věci je nesprávné, jestliže odvolací soud věc posoudil podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu - sice správně určenou - nesprávně vyložil, případně ji nesprávně aplikoval (z podřazení skutkového stavu hypotéze normy učinil nesprávné závěry o právech a povinnostech účastníků).

Podle § 40 odst. 1 písm. e) zákona č. [120/2001](#) Sb. exekučním titulem je vykonatelné rozhodnutí orgánu veřejné správy včetně platebních výměrů, výkazů nedoplatků ve věcech daní a poplatků a jiných rozhodnutí, jakož i vykonatelný smír.

Podle § 85 odst. 3 zákona č. [200/1990](#) Sb., nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích

nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí.

Odvolací soud se sice, pokud jde o hodnocení materiální vykonatelnosti titulu v návaznosti na náležitosti předepsané pro rozhodnutí vydaná v blokovém řízení ustanovením § 85 odst. 3 zákona č. [200/1990](#) Sb., řídil usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 775/2000, uveřejněným ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 1, ročník 2002 pod č. 4, avšak při právním hodnocení, zda jsou požadované náležitosti v předmětném, tedy k exekuci navrženém rozhodnutí, skutečně obsaženy, již opomenul závěry přijaté v dalším rozhodnutí (na jehož závěry odkazoval dovolatel), a to v usnesení ze dne 29. 4. 2004, sp. zn. 20 Cdo 2136/2003 (uveřejněném v časopise Soudní judikatura č. 7, ročník 2004 pod č. 143). V něm totiž Nejvyšší soud formuloval závěr, že stvrdil-li povinný převzetí bloku na pokutu a složenky k jejímu zaplacení podpisem na části A bloku vydaného Ministerstvem financí podle § 85 odst. 1 zákona č. [200/1990](#) Sb., je předložení této části bloku dokladem o tom, že povinný převzal vykonatelné rozhodnutí (část B takového bloku), a byl tak poučen ve smyslu ustanovení § 85 odst. 3 uvedeného zákona. Tento závěr pak Nejvyšší soud ještě rozpracoval v usnesení ze dne 7. 2. 2006, sp. zn. 20 Cdo 912/2005, uveřejněném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 8, ročník 2006 pod č. 69, kde uvedl: „Oprávněný splní povinnost připojit stejnopis rozhodnutí vydaného v blokovém řízení tím, že předloží tu část bloku na pokutu na místě nezaplacenou, která obsahuje povinným podepsané prohlášení, že byl poučen o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty, a doloží typ užitého pokutového bloku“. Oprávněný tím dostojí povinnosti, která pro něho vyplývá z § 38 odst. 2 zákona č. [120/2001](#) Sb. a která spočívá v povinnosti připojit k návrhu na nařízení exekuce originál nebo úředně ověřenou kopii exekučního titulu opatřeného potvrzením o jeho vykonatelnosti nebo stejnopis notářského zápisu nebo exekutorského zápisu se svolením k vykonatelnosti, ledaže je návrh na nařízení exekuce podáván u soudu, který o věci rozhodoval jako soud prvního stupně. Pakliže ji oprávněný nesplnil, je soud povinen mu poskytnout poučení, v čem tkví nedostatek dosavadního postupu a jak jej lze napravit, a dát mu příležitost, aby tak (v určené lhůtě) učinil dodatečně; teprve neodstraní-li jej ani poté, může soud přistoupit k tomu, že návrh na nařízení exekuce (proto) zamítne. Soud tedy oprávněného k dodatečnému předložení titulu opatřeného doložkou vykonatelnosti vždy vyzve; to platí nejen v případě, že oprávněný titul s návrhem na nařízení výkonu nebo exekuce nepředložil vůbec, nýbrž i v případě, že tak učinil vadně, protože neúplně (srov. též odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 1999, sp. zn. 21 Cdo 2101/98, uveřejněného v časopise Soudní judikatura č. 6, ročník 1999 pod č. 62). Tím se posouzení návrhu na nařízení exekuce přesouvá z roviny materiální vykonatelnosti titulu (z hlediska jeho obsahových náležitostí), z níž vycházel odvolací soud, do roviny hodnocení, zda oprávněný řádně splnil svoji (procesní) povinnost, tj. zda k návrhu na nařízení exekuce připojil zákonu odpovídající (formálně i obsahově úplnou) listinu o rozhodnutí, které bylo vydáno a jež mělo být vykonáno. Nebylo-li možné vyloučit, že s návrhem na nařízení exekuce předložil oprávněný listinu, jež v úplnosti vydané rozhodnutí nepředstavovala, plyne z předchozího, že se mu mělo dostat odpovídajícího poučení, jak ji má doplnit, aby požadavkům ustanovení § 38 odst. 2 zákona č. [120/2001](#) Sb. mohl dostat dodatečně. Jestliže tak odvolací soud neučinil, neposkytl oprávněnému poučení o jeho procesních povinnostech, ačkoli k tomu byl povinen (§ 254 odst. 3 o.s.ř.). Z hlediska ustanovení § 38 odst. 2 zákona č. [120/2001](#) Sb. a § 254 odst. 3 o.s.ř. je tím řízení před odvolacím soudem zatíženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci a jež má povahu (jiné) vady řízení ve smyslu § 242 odst. 3, věty druhé, o.s.ř.

Lze tedy uzavřít, že právní závěr odvolacího soudu o nedostatku materiální vykonatelnosti k exekuci navrženého rozhodnutí je předčasné, neboť řízení před odvolacím soudem bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Nejvyšší soud proto rozhodnutí odvolacího soudu bez jednání (§ 243a odst. 1 o.s.ř.) podle § 243b odst. 2, věty za středníkem, o.s.ř. zrušil a věc odvolacímu soudu vrátil podle první věty třetího odstavce téhož ustanovení k dalšímu řízení.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)

- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)